

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Farvergade 27 D, 1.

1463 København K

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 9

31. oktober 2018

Henvendelse fra LFFA's formand til Justitsministeren m.fl. vedr. åbningstider og adgangsforskel for advokater til indsatte i arresthuse

Socialt samvær, kursus og generalforsamling i Svendborg 22. – 24. marts 2019

Lovgivning i folketingsåret 2018/2019

Opkrævning af salærer tildelt af Statsadvokaten i forbindelse med erstatningssager

Høringssvar: Bekæmpelse af ungdomskriminalitet

Styrket anvendelse af pålæg for børn og unge i risikozonen og deres forældre, ensrettet indsats for anbragte kriminalitets-truede unge, styrkelse af sikkerheden på delvis lukkede og sikrede døgninstitutioner, og konsekvensændringer som følge af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet

Skærpelse af straffen for trusler, chikane og hærværk mod personer i offentlig tjeneste eller hverv

Seneste nyt fra Højesteret

Meddelelse 23: Byrettens manglende kompetence i ankesag

Henvendelse fra LFFA's formand til Justitsministeren m.fl. vedr. åbningstider og adgangsf forhold for advokater til indsatte i arresthuse

"Justitsministeriet

Att. justitsminister Søren Pape Poulsen

Sendes pr. e-mail: jm@jm.dk

Direktoratet for Kriminalforsorgen

Att. direktør Thorkild Fogde

Sendes pr. e-mail: dfk@krfo.dk

Vestre Fængsel

Att. institutionschef Lea Bryld

Sendes pr. e-mail: kf@krfo.dk

Rigsadvokaten

Att. rigsadvokat

Jan Reckendorff

Sendes pr. e-mail: rigsadvokaten@ankl.dk

17. oktober 2018

Åbningstider og adgangsf forhold for advokater til indsatte i arresthuse

Som formand for Landsforeningen af Forsvarsadvokater retter jeg ved nærværende en samtidig kontakt til Justitsministeren, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Københavns Fængsler (Vestre Fængsel) og Rigsadvokaten vedrørende den udvikling, der over de senere år er pågået og oplevet i relation til adgangsf forholdene for forsvarsadvokater i arresthusene. Det skal understreges, at sigtet med nærværende ikke er at "pege fingre", hverken i forhold til den måde hvorpå fængselsfunktionærerne eller fængslets ledelse administrerer de opgaver, der er dem pålagt. Derimod er sigtet, at henlede opmærksomheden på det nødvendige i, at der allokeres yderligere ressourcer til den vigtige opgave, som består i afvikling af besøg imellem indsatte og deres advokat.

Det er min opfattelse, at den stadig mere tidsmæssigt begrænsede adgang der er til afvikling af fængselsbesøg og den samtidig tidsmæssigt mere krævende og besværlige adgang der opleves for advokater i forhold til adgang til arresthusene, samlet har bevirket en betydelig forringelse af mulighederne for som forsvarsadvokat at varetage de forsvareropgaver/-pligter, der skal udføres i forhold til at varetage forsvaret af sigtede, der er varetægtsfængslede.

Der forekommer selvsagt forskellige problematikker knyttet til forskellige arresthuse, og det skal understreges, at når jeg i nærværende skrivelse absolut primært henviser til forholdene i Vestre Fængsel, må det ikke forstås således, at der ikke er problemer, herunder mange af de samme, ved andre arresthuse, men som landets største fængsel med indsatte varetægtsarrestanter, har jeg ved nærværende valgt at tage afsæt i de forhold og oplevelser, der gælder henholdsvis opleves i relation til advokatbesøg hos indsatte indsat på Vestre Fængsel.

Vestre Fængsel har i løbet af de senere år fået ny besøgsafdeling, og har ligeledes over de senere år (fået) ændret procedure omkring adgangskontrol og ligeledes ændret "hente/bringe"-procedure i forhold til indsatte, der skal til henholdsvis fra advokatbesøg.

Som forsvarer opleves forandringerne rent praktisk især ved,

1. at den tid, der forløber, fra man som advokat ankommer til arresten, til man kan indlede besøget, er MEGET mærkbart forlænget.

Således er såvel registreringsproceduren som sikkerhedsvisiteringsproceduren som afhentningsproceduren af de indsatte væsentligt mere omfattende og tidskrævende end tidligere.

(ved fængslets yderport skal man anvende dørklokke før portåbning. Dernæst skal man i 1. venterum trække nummer og afvente elektronisk indkald, dernæst registrering, dernæst – hvis ikke alle besøgsceller er optagede – afvente indkald til sikkerhedskontrol, dernæst gennemgå sikkerhedskontrol, dernæst afvente i besøgslokalet, at indsatte bringes dertil.)

2. at hyppigheden af betydelig ventetid fra ankomst og indtil der sker anvisning af besøgslokale, er MEGET mærkbart forøget.

Således er det endog meget hyppigt, at man oplever, at blive oplyst at der er ventetid.

3. at varigheden af sådan ventetid, når dette forekommer (hvilket er hyppigt, jf. pkt. 2), er MEGET mærkbart forøget.

Således er denne ofte endog meget betydelig og er således til tider på flere timer, og ikke helt sjældent er den af en sådan varighed, at den ikke er afviklet inden besøgsafdelingen lukker, medførende at man trods afventning igennem flere timer, slet ikke kommer frem til at møde klienten.

4. at varigheden af ventetid, fra et fængselsbesøg er afsluttet, og man har kaldt personalet for afhentning af klient (og frigørelse af advokat kan ske), til dette er effektueret, er MEGET mærkbart forøget.

Det opleves mere som reglen end undtagelsen, at man via kaldeanlægget meddeles, at "der går nogen tid" inden man kan forvente afhentning.

5. at varigheden af ventetid inden mulig opstart af endnu et fængselsbesøg (hvor flere fængselsbesøg gennemføres i forlængelse af hinanden) er MEGET mærkbart forøget.

Jeg oplever som formand for Landsforeningen af Forsvarsadvokater talrige henvendelser fra frustrerede kollegaer, der ikke får adgang til klienter/bruger uforholdsmæssig megen tid herpå, jeg oplever utilfredse og bekymrede/stressede indsatte, der ikke kan forstå, at de ikke kan få/får besøg af forsvareren, jeg oplever frustrerede fængselsfunktionærer på besøgsafdelingen, der siger: "Klag", og jeg oplever for eget vedkommende frustrerende og uacceptable arbejdsvilkår, herunder total uforudsigelighed i forhold til, hvornår fængselsbesøg med det ønskede resultat - rent faktisk at træffe klienten - kan afvikles, og stor uforudsigelighed i forhold til, hvornår indledt fængselsbesøg kan afsluttes og herunder betydelig usikkerhed i forhold til bedømmelsen af, hvornår der de facto er mulighed for selv at kunne forlade fængslet.

Jeg får henvendelser fra kollegaer, der peger på, at forholdene udgør alt fra "urimelige arbejdsvilkår" til "overtrædelser af arbejdsmiljøregler" til "ulovlige frihedsberøvelser af advokater" og nok allervæsentligst, at forholdene udgør krænkelse af de tiltaltes adgang til ukontrolleret besøg af deres advokat, jf. retsplejelovens § 771.

Jeg mener under alle omstændigheder, at forholdene, som de (ikke) fungerer på nuværende tidspunkt, har en karakter, som det er helt urimeligt, at man fra myndighedernes side byder tiltalte og forsvarsadvokater, at forholdene er af en karakter, som det er urimeligt, at Direktoratet for Kriminalforsorgen byder samarbejdspartnere, herunder beskikkede forsvarsadvokater, men jeg mener som allerede anført, at det allerstørste problem er, at forholdene reelt udgør krænkelse af adgangen for de indsatte til ukontrolleret forsvarerkontakt/drøftelse med deres forsvarer jfr. Retsplejeloven § 771.

Med de nye berammelsesregler, herunder særligt i VVV-sager, bliver tidsforløbet fra anklageskrift til hovedforhandling søgt speedet yderligere op. Det accelererer for mig at se i endnu betydeligere grad end tidligere nødvendigheden af effektiv mulighed for hurtig og uproblematisk adgang til arrestanter. Det vil sige at nødvendigheden af adgang for forsvareren til fængslede klienter så meget desto mere sættes under pres, hvorfor udsigt til yderligere belastning af systemet medførende yderligere ventetider, så meget desto mere aktualiserer behovet for en akut betydeligt øget smidighed/ressourcetildeling.

Jeg skal derfor opfordre til, at der øjeblikkeligt tages hånd om at sikre adgang til;

- * udvidede besøgstider for advokater til varetægtsfængslede klienter,
- * udvidelse af antallet af besøgslokaler til sådanne besøg, og
- * smidiggørelse af registrerings-, sikkerheds- og hente/bringe procedurerne ved fængselsbesøg.

Jeg skal opfordre til, at der øjeblikkeligt tages hånd om de nævnte problemer, og at der i forbindelse hermed sker inddragelse af brugerne i form af såvel de indsatte som forsvarsadvokater, og jeg kan oplyse, at Landsforeningen/jeg udover at opfordre kraftigt til en øjeblikkelig iværksættelse af initiativer til løsning af ovenstående, selvsagt meget gerne stiller os/mig til rådighed for deltagelse i gennemgang, kortlægning og vurdering af problemerne såvel som deltagelse i drøftelse og udarbejdelse af løsningsmodeller i forhold til de nævnte problematikker.

Måtte jeg høre fra Dem.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard"

Socialt samvær, kursus og generalforsamling i Svendborg 22. – 24. marts 2019

Som tidligere annonceret i Meddelelser afholder LFFA kursus og generalforsamling i Svendborg 22. – 24. marts 2019.

Kurset afholdes lørdag den 23. marts 2019.

Generalforsamlingen afholdes søndag den 24. marts 2019 om formiddagen.

Nærmere om program og tilmelding i et senere nummer af Meddelelser.

Lovgivning i folketingsåret 2018/2019

Statsministerens redegørelse i henhold til Grundlovens § 38 afgives i en mundtlig og en skriftlig del. I den skriftlige del af redegørelsen gives en kortfattet omtale af de lovforslag og forslag til folketingsbeslutning, som regeringen ved begyndelsen af det nye folketingsår forventer at fremsætte i løbet af folketingsåret.

Lovgivning på Justitsministeriets område omtales på side 22-29 i redegørelsen, der kan ses her:

<http://statsministeriet.dk/multimedia/Lovgivning - Folketings ret 2018-2019.pdf>

Opkrævning af salærer tildelt af Statsadvokaten i forbindelse med erstatningsager

Et medlem af LFFA har haft udfordringer med politikredsene i relation til erstatningsager og udbetaling af salær i den forbindelse. Nogle politikredse har hidtil været af den opfattelse, at de gerne ville vente med at udbetale salær, indtil der var en afklaring af, om der skulle modregnes noget af klientens erstatning i evt. skyldig gæld til det offentlige.

Som det fremgår af nedenstående mail fra Økonomiafdelingen i Sydsjællands Politi, er det besluttet, at advokater pr. 1. januar 2019 kan sende faktura og kopi af salær/erstatningskrivelse fra statsadvokaten til alle politikredse på samme måde som i andre sager fra retten.

Mailen fra Økonomiafdelingen i Sydsjællands Politi til medlemmet af LFFA er indsat her:

”I forlængelse af vores samtale d.d. fremsendes hermed følgende:

Politikredsenes økonomiafdelinger var tirsdag d. 23. oktober 2018 samlet på et regnskabsforum i Aarhus, ved den anledning rejste vi spørgsmålet vedr. opkrævning af salærer, tildelt af Statsadvokaten i forbindelse med erstatningsager.

Det blev vedtaget at ALLE salærer, det være sig:

- Byretssalærer
- Landsretssalærer
- Salærer i forbindelse med erstatningssager

pr. 01.01.2019 skal opkræves af advokaten selv, via den pågældende politikreds EAN nummer.

Hvor advokaterne ved Byrets- samt landsretssalærer vedhæftet salæret der er udstedt af retten, skal I i erstatningssager fremsende afgørelsen, hvor tildelingen af salærbeløb fremgår.”

Høringssvar

LFFA's høringssvar lægges løbende på foreningens hjemmeside: <http://www.lffa.dk/hoeringsvar>

Nedenfor ses foreningens seneste høringssvar:

”Justitsministeriet

forebyggelseskantoret@jm.dk

30. september 2018

Sagsnummer 2017-186-0017, høring over udkast til forslag til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet

Justitsministeriet har sendt ovennævnte udkast til lovforslag i høring ved mail af 3. september 2018 med svarfrist den 1. oktober 2018.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA) bemærker til udkastet følgende:

Overordnet er LFFA positivt indstillet overfor tiltag, der kan bryde en kriminel løbebane i så tidlig en alder som muligt. LFFA er imidlertid stærkt betænkelig ved den grundlæggende forudsætning: der skal være begået kriminalitet. Statuering af et kriminelt forhold er en domstolsafgørelse under iagttagelse af retsplejelovens regler. Udkastet forudsætter, at nævnet behandler *formodet* kriminalitet begået af 10-14 årige på lige fod med *ved dom statueret* kriminalitet begået af 15-17 årige.

Dette giver betydelige betænkeligheder ved navnlig følgende forhold:

Om forslaget til ungdomskriminalitetsnævnets sammensætning bemærkes:

Udkastet indeholder et forslag om oprettelse af et ungdomskriminalitetsnævn i hver politikreds. Nævnet sammensættes af et formandskab (dommere) og medlemmer (politi- og kommunalt ansatte med særlig indsigt i området).

Da nævnet må siges at have en ganske betydelig pønål funktion, er LFFA stærkt betænkelig ved sammensætningen af nævnet. Indstillinger til nævnet forudsættes at komme fra politiet og politiets daglige samarbejde omkring indsatsen overfor problematiske unge, er med kommunerne. Kommunen forelægger efter politiets indstilling sagen for nævnet.

Man har således sammensat en domstol, hvor der er betydeligt sammenfald mellem "anklagere" og "dommere", hvilket er et brud med fundamentale retssikkerhedsprincipper. Det er i praksis utænkeligt at forestille sig, at politiets repræsentant ikke vil følge politiets indstilling. Det er ganske enkelt dårligt arbejde, at man allerede i planlægningsfasen sætter nævnets medlemmer i en håbløs habilitetskonflikt.

Det må antages, at nævnets politimedlemmer i vid udstrækning hentes fra politikredsenes SSP-arbejdere – det er her den fornødne ekspertise ligger. LFFA er bekymret for, at udkastet vil ødelægge den tillid og det store arbejde, som SSP-medarbejderne har fået og har investeret i kontakten med de (mest) belastede unge.

Forslaget har en betydelig snitflade til serviceloven. I sager, der behandles i børn- og ungeudvalg er den kommunale forvaltning afskåret fra overhovedet at være tilstede, når udvalget (bestående af typisk dommer, to byrådsmedlemmer og to uafhængige børnesagkyndige) træffer afgørelse. Nu skal forvaltningen være med til at træffe afgørelsen.

Eneste uafhængige person i nævnet er dommeren i mindretal. Det er mildest talt betænkeligt, og den foreslåede "beskikkelse" for at sikre uafhængig er reelt symbolpolitik, da man netop forudsætter at de "beskikkede" er politi- og kommunalt ansatte med lokal- og fagindsigt. Hvor mange kandidater forestiller man sig, der er?

Om forslaget til nævnets afgørelser bemærkes:

Nævnet kan i realiteten idømme unge det, der svarer til en kombination mellem en betinget dom med vilkår og en ungdomssanktion efter straffelovens § 74a for unge mellem 10 og 17 år.

Efter ordlyden kan nævnet træffe afgørelse om anbringelse udenfor hjemmet, når et barn på 12 år begår kriminalitet. Det kan (især for den unge) være vanskeligt at se forskellen mellem denne afgørelse og en dom til frihedsstraf eller ungdomssanktion.

Forslaget indeholder en afgørende ændring i forhold til gældende ret, idet kriminaliteten og ikke barnets trivsel skal være afgørende for behandling i nævnet. Kriminalitet har hidtil alene været et af flere parametre i sagsbehandlingen ved børn- og ungeudvalgene, i forslaget er det et bærende element, at den unge er dømt hhv. mistænkt for et grovere, strafbart forhold.

Ud fra ovenstående betragtninger finder Landsforeningen det særdeles betænkeligt, at man opretter et organ, der fastsætter sanktioner baseret på strafferetlig skyld, uden at organet vurderer skyldsspørgsmålet eller retssikkerhedsmæssigt er klædt på til det.

Hvis den unge er fyldt 15 år og sagen er henvist fra en domstol (efter dom), er betænkelighederne selvsagt mindre.

I andre tilfælde skal man bemærke:

Der er ingen bevisførelse for nævnet.

Det er med andre ord politiets indstilling, der står uimodsagt, som var det en kendelse om den tiltaltes skyld, og nævnet skal blot træffe afgørelse om sanktionen. Der er ingen mulighed for at føre vidner eller for en forsvarer til at afhøre vidner.

Muligheden for efterfølgende at indbringe sagen for Ankestyrelsen eller senere domstolene ændrer ikke på dette – for sagen er allerede taget ud af retsplejelovens regelsæt og dermed **enhver** regel om retssikkerhed – da man med den formulerede klageadgang alene vurderer retlige spørgsmål.

Problemet kan belyses med følgende eksempel: en 14 årig og en 15 årig begår kriminalitet sammen. Den 15 årige får sin sag behandlet under al retsplejelovens sikkerhed: uafhængig domstol, til dels uafhængig anklagemyndighed, fri bevisvurdering, lægdommere, bevisførelse, offentlighed og hvad vi ellers mener en retsstat skal stille til rådighed. Den 14 årige får intet.

Det kræver ikke megen fantasi at forestille sig, at den 15 årige kan blive frifundet eller få en dom med alle formildende omstændigheder taget i betragtning. Det kræver derimod ganske megen fantasi at forestille sig, at den 14 årige bliver ”dømt” på andet end ordlyden af politiets rapporter. Navnlig når politiet også dømmer...

Ved nævnsbehandlingen kan unge fra 12 år få gratis advokatbistand efter samme regler som ved tvangsfjernelse m.v.

Dette må ikke forveksles med adgangen til en forsvarer. En forsvarer agerer under retsplejelovens normer og rettigheder, mens en advokatbistand i realiteten kun får sagsakterne og ingen indflydelse har på sagens oplysning eller afgørelse, udover om de retlige betingelser er opfyldt. Begrænsningen er muligt en naturlig følge af den manglende prøvelse af skyld – men det gør ikke forholdet mindre betænkeligt.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard”

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/62155>

”Børne- og Socialministeriet

sthi@sm.dk og p-boern@sm.dk

30. september 2018

2018 – 4653, Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og lov om socialtilsyn (Styrket anvendelse af pålæg for børn og unge i risikozonen og deres forældre, ensrettet indsats for anbragte kriminalitetstruede unge, styrkelse af sikkerheden på delvis lukkede og sikrede døgninstitutioner, og konsekvensændringer som følge af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet)

Børne- og Socialministeriet har sendt ovenstående udkast til lovforslag i høring ved brev af 4. september 2018 med svarfrist 2. oktober 2018.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA) har følgende bemærkninger:

Udkastet skal ses i forlængelse af udkast til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet – sendt i høring den 1. september d.a. Der skal derfor indledningsvis henvises til foreningens bemærkninger til dette lovforslag.

Overordnet giver lovforslaget indtryk af, at de kriminalpræventive hensyn - som noget nyt – nu vægtes over den socialpædagogiske behandling af barnet, hvilket i sig selv er betænkeligt – særligt når dette hensyn inkorporeres i en lovgivning, som hidtidig alene har haft til formål at varetage det enkelte barn – eller den unges behov for støtte og behandling:

* Hvor kommunalbestyrelsen hidtidig har kunne anmode politiet om bistand når eksempelvis et ungepålæg ikke blev overholdt, indføres der nu en regel om, at politiet straks skal kontaktes i disse tilfælde uden hensyntagen til, om denne fremgangsmåde er den bedst egnede til varetagelsen af behandlingen af barnet.

* Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung kan fratages sine lomme penge ved overtrædelse af den husorden institutionerne nu pålægges at udarbejde.

* Der kan udøves fysisk magt over for barnet eller den unge i tilfælde, hvor der ikke er tale om at barnet eller den unge er til fare for sig selv eller andre. Har den pågældende udøvet ”vedvarende chikane” er det tilstrækkeligt.

* Der indføres hjemmel til kropsvisitering af barnet eller den unge på sikrede institutioner bl.a. således at man kan forlange at barnet tager sit tøj af.

* På sikrede institutioner begrænser man barnets eller den unges adgang til eksterne kommunikation, der herefter kun kan finde sted på fællesarealer – man udelukker således private telefonsamtaler – igen uden hensyntagen til den enkeltes situation.

* Der indføres tv-overvågning på fælles arealer på delvis lukkede og sikrede institutioner.

* Der opsættes døralarmer til de anbragte børn og unges værelser, således at personalet kan følge med i adgangen til værelset.

Der er tale om alvorlige indgreb i den enkeltes selvbestemmelsesret. Desværre indføres der ikke samtidig regler til varetagelse af barnets – eller den unges retssikkerhed.

I retsplejeloven er den slags indgreb overfor voksne personer detaljeret reguleret. Eksempelvis kan kropsvistning af en sigtet i en straffesag kun finde sted, såfremt en række betingelser er opfyldt jf. retsplejelovens § 792 a, stk. 2.

LFFA finder det særdeles betænkeligt og krænkende, at børn helt ned til 10 år ikke skal have samme retssikkerhed, som man tilbyder en sigtet voksen i en straffesag.

Uanset at man foregiver at hensynet i loven er en varetagelse af barnet – eller den unges behov for støtte og behandling, har indgrebet som minimum samme effekt på barnet som det har på en voksen.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard”

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/62154>

”Justitsministeriet
jm@jm.dk

19. oktober 2018

Sagsnummer 2018-731-0030, Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for trusler, chikane og hærværk mod personer i offentlig tjeneste eller hverv)

Ved mail sendt 21. september 2018 har Justitsministeriet sendt ovennævnte udkast til lovforslag i høring.

Lovforslaget indeholder for det første et forslag om at skærpe straffen for trusler omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, om bl.a. trusler mod personer i offentlig tjeneste eller hverv. For det andet indeholder lovforslaget et forslag om skærpelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 119 a om chikane mod personer i offentlig tjeneste eller hverv. Det forudsættes i den forbindelse, at straffen i begge tilfælde forhøjes med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene. Lovforslaget indeholder for det tredje et forslag om, at det ved fastsættelsen af straffen for hærværk skal indgå som en skærpende omstændighed, at hærværk er begået mod ting, der tilhører offentligt ansatte, når gerningen har baggrund i den forurettedes udførelse af offentlig tjeneste eller hverv. Det forudsættes i den forbindelse, at straffen i disse tilfælde forhøjes med en tredjedel i forhold til den straf, som ville være blevet idømt efter de hidtidige regler.

Høringen har været drøftet i bestyrelsen for Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA).

LFFA bemærker indledningsvist, at lovforslaget ikke ses underbygget af en gennemgang af nyere retspraksis.

Da straffelovens kapitel 10 allerede giver rig mulighed for at inddrage skærpende og formildende omstændigheder i de enkelte konkrete straffesager er forslaget overflødigt og har karakter af symbollovgivning.

LFFA gentager hermed de bemærkninger, der blev fremsat i forbindelse med LFFA's høringsvar afgivet 10. oktober 2016 til høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og forskellige andre love (Øget respekt for det offentlige rum, offentlige myndigheder og personer i offentlig tjeneste m.v.).

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard"

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/62205>

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser er der afsagt følgende afgørelser af Højesteret (www.hoejesteret.dk) af interesse for forsvarsadvokater.

Frihedsberøvelse af en udlænding kunne opretholdes i en periode ud over 1 måned

Kendelse afsagt den 5. oktober 2018, sag 107/2018

Udlændingen A, der opholdt sig ulovligt i Danmark, var blevet frihedsberøvet den 4. marts 2018 for at sikre muligheden for overførsel efter reglerne i Dublinforordningen. A ansøgte den 14. marts 2018 om asyl i Danmark, og Udlændingestyrelsen indgav den 11. april 2018 anmodning til Cypren om at modtage ham med henblik på behandling af hans asylsag.

Hovedspørgsmålet i sagen var, hvordan fristerne i udlændingelovens § 37, stk. 9, 1. og 2. pkt., om opretholdelse af frihedsberøvelsen skulle beregnes.

Højesteret fandt, at § 37, stk. 9, 1. pkt., efter sin ordlyd, forarbejder og formål må forstås således, at udlændingemyndighederne har en frist på 1 måned til at anmode en anden medlemsstat om at overtage eller tilbagetage en udlænding regnet fra det tidspunkt, hvor udlændingen indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 (asyl), og at dette gælder, uanset om udlændingen allerede er frihedsberøvet uden at have søgt om asyl. I en situation, hvor udlændingen har indgivet ansøgning om asyl, skal fristen på 1 måned således beregnes som angivet i § 37, stk. 9, 1. pkt., og ikke som angivet i bestemmelsens 2. pkt.

Højesteret fandt derfor, at fristen i udlændingelovens § 37, stk. 9, 1. pkt., var overholdt.

Landsretten var nået til samme resultat.

T havde lovligt forfald ved landsrettens hovedforhandling

Kendelse afsagt den 23. oktober 2018, sag 133/2018

T var blevet fundet skyldig i flere tilfælde af mandatsvig og idømt 4 måneders betinget fængsel i byretten. T ankede dommen til landsretten, men udeblev fra den berammede hovedforhandling, fordi han led af en uhelbredelig kræftsygdom, og at han som følge heraf led af bl.a. træthed og smerter. Sagen angik, om T, da han anden gang udeblev, måtte anses for at have haft lovligt forfald.

Højesteret fastslog, at den fremlagte lægeerklæring var tilstrækkelig dokumentation for, at T havde lovligt forfald som følge af sygdom, og landsrettens kendelse om afvisning af anken blev derfor ophævet og sagen hjemvist til fortsat behandling ved landsretten.

Højesteret fastslog endvidere, at domsmænd skulle have medvirket ved landsrettens afgørelse om afvisning.

T var udeblevet uden oplyst lovligt forfald ved den berammede hovedforhandling i landsretten

Kendelse afsagt den 23. oktober 2018, sag 86/2018

T var blevet dømt for grov vold i gentagelsestilfælde og idømt en fællesstraf af fængsel i 7 måneder i byretten. T ankede dommen til landsretten, men var gentagne gange udeblevet fra den berammede hovedforhandling, fordi han angiveligt var blevet ramt af akut sygdom. Sagen angik, om landsretten med rette havde afvist T's anke, da han fjerde gang udeblev fra den berammede hovedforhandling.

Højesteret fastslog, at T måtte anses for at være udeblevet uden oplyst lovligt forfald, og tilsluttede sig landsrettens afvisning af hans anke.

Højesteret fastslog endvidere, at landsretten under de foreliggende omstændigheder var berettiget til at afvise anken uden medvirken af domsmænd.

Anden kønslig omgængelse end samleje med steddatter straffet med fængsel i 4 måneder

Dom afsagt den 29. oktober 2018, sag 66/2018

T var ved byret og landsret fundet skyldig i to gange kort efter hinanden at have ført sin hånd ned i sin 12-årige steddatters trusser og herunder have stimuleret hendes klitoris, den ene gang af helt kort varighed og anden gang af nogen varighed af op til et minut. Under henvisning til at der ikke var sket penetration, var forholdet blevet henført under straffelovens bestemmelse om blufærdighedskrænkelse, og straffen var fastsat til 30 dages betinget fængsel.

Højesteret udtalte, at der ved afgrænsningen mellem anden kønslig omgængelse end samleje og blufærdighedskrænkelse efter forarbejderne skulle lægges vægt på, om der var tale om manipulation af nøgne kønsdele. Forholdet blev derfor henført under straffelovens bestemmelse om anden kønslig omgængelse end samleje. Straffen blev forhøjet til 4 måneders fængsel.

Højesteret udtalte, at udgangspunktet i sager om anden kønslig omgængelse end samleje med børn under 15 år er ubetinget fængsel. Højesteret fandt ikke grundlag for at fravige dette udgangspunkt.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Byrettens manglende kompetence i ankesag

Retsplejelovens § 769, stk. 1

Ved byretsdom af 6. september 2018 blev T efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, og § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, idømt fængsel i 3 år og 6 måneder. T var ikke længere til stede i retten, da dommen blev afsagt den 6. september 2018. Dommen blev anket af forsvareren i umiddelbar forlængelse af domsafsigelsen den 6. september 2018. Byretten traf i forlængelse af domsafsigelsen bestemmelse om, at domfældte T i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, jf. § 769, stk. 1, skulle varetægtsfængsles in absentia, og han skulle fremstilles i retten inden 24 timer efter, at hindringen for fremstilling var ophørt, jf. retsplejelovens § 764, stk. 2. Anklagemyndigheden fremsatte ny anmodning om varetægtsfængsling over for byretten den 21. september 2018. Sagen verserede således ved landsretten, da den nye anmodning om fængsling blev fremsat. Det fremgår af betænkning 728/1974 om anholdelse og varetægt side 50, at det var et af formålene med den foreslåede ordning, "... at den ret, for hvilken sagen verserer, altid har ansvaret for og afgørelsen af, om sigtede bør være undergivet varetægt. Landsretten stadfæstede derfor byrettens kendelse om at afvise anklagemyndighedens begæring.

Østre Landsrets kendelse afsagt den 9. oktober 2018, 20. afd. nr. S-2783-18

"Anklagemyndigheden
mod
T
(cpr.nr. XXXX83-XXXX)
(advokat A, besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Retten i Roskilde (9-5562/2018) med bilag, rettens fremsendelsesbrev af 28. september samt kæreskrift af 27. september 2018 fra Midt- og Vestsjællands Politi.

Ved dom af 6. september 2018 blev T efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, og § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, idømt fængsel i 3 år og 6 måneder.

Anklagemyndigheden har med påstand om hjemvisning kæret Retten i Roskildes kendelse af 21. september 2018, hvorefter byretten afviste at afsige en ny kendelse om varetægtsfængsling in absentia af T.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e:

Ved Vestre Landsrets kendelse af 9. februar 2011, UfR 2011 s. 1557, er det fastslået, at byrettens kompetence efter retsplejelovens § 769, stk.1, ophører, når sagen er anket og verserer for landsretten.

Domfældte T var ikke længere til stede i retten, da dommen blev afsagt den 6. september 2018. Dommen blev anket af forsvareren i umiddelbar forlængelse af domsafsigelsen den 6. september 2018. Byretten traf

i forlængelse af domsafsigelsen bestemmelse om, at domfældte T i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, jf. § 769, stk. 1, skulle varetægtsfængsles in absentia, og han skulle fremstilles i retten inden 24 timer efter, at hindringen for fremstilling var ophørt, jf. retsplejelovens § 764, stk. 2.

Den nye anmodning om varetægtsfængsling er fremsat over for byretten den 21. september 2018. Sagen verserede således ved landsretten, da den nye anmodning om fængsling blev fremsat. Det fremgår af betænkning 728/1974 om anholdelse og varetægt side 50, at det var et af formålene med den foreslåede ordning, "... at den ret, for hvilken sagen verserer, altid har ansvaret for og afgørelsen af, om sigtede bør være undergivet varetægt."

På denne baggrund stadfæster landsretten derfor byrettens kendelse.

Der henvises i øvrigt til det anførte i landsrettens retsbog af 20. september 2018 (S-255218) vedrørende T.

Thi bestemmes:

Byrettens kendelse stadfæstes."